

Od 1.11.1989 do 18.11.1990 som slúžil ako biskupský kaplán v Bratislave. Onedlho po mojom príchode sa začali diať veci, novembrové udalosti som mohol sledovať z bezprostrednej blízkosti. Mojm príncípálom bol dr. Eugen Miko, ktorý bol vzdelaným teológom a tolerantným šéfom. To som aj potreboval, po slobodnej pôde pražskej univerzity bolo ťažké si zvyknúť na každodenné povinnosti. Manželka brata biskupa častokrát zastupovala svojho manžela pri riadení úradu, ona bola prísnu šéfkou, chcela moje dobro. Biskup Mikó bol neustále na cestách, len na veľké sviatky bol doma. Skoro každú nedeľu som slúžil ja, nebol som veľmi nadšený, asi podobné pocity mali aj bratislavskí veriaci, ale bola to pre mňa užitočná škola. Slovenská časť zboru vtedy bola veľmi malá, ale veľmi stabilná. Boli aj slovenské biblické hodiny, nazval by som ich biblické hodiny pre intelektuálov, tie mal brat biskup veľmi rád, keď bol doma, tak ich viedol so 4 –5 členmi. Maďarská časť zboru bola vtedy príkladná, s biblickými hodinami, s mládežou, Euniké Balassa naštartovala diakóniu, neľutovala svoje prostriedky, financie, mnohým pomohla. My farári sme vtedy boli v pohodlnej situácii, po revolúcii ľudia sami prišli, hľadali svoje miesta, nové možnosti v novom svete. Bohu ďakujem za krásnych 13 mesiacov v Bratislave.

Lucskay András
Slanec